

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 827/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Миљачког, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К број 560/20 од 01.03.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 45/21 од 05.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К број 560/20 од 01.03.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 45/21 од 05.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К број 560/20 од 01.03.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу члана 89а Кривичног законика утврђена је окривљеном АА мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеном ББ у трајању од 2 године, у виду забране приближавања оштећеној на удаљености од 200 метара, забране приступа у простор око места становања и места рада оштећене и забрана даље комуникације и узнемиравања оштећене, рачунајући од дана правноснажности одлуке.

Истом пресудом, на основу члана 258. ЗКП оштећена ББ је са имовинскоправним захтевом упућена на парницу.

Наведеном пресудом, на основу члана 261. и 264. ЗКП, обавезан је окривљени АА да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 91.468,72 динара, у року од 90 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 45/21 од 05.05.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Суботици К број 560/20 од 01.03.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Миљачки, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у ослобађајућу, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи, да је окривљени проследио оштећеној јавно објављене вести са портала „...“, а да је на основу исказа саме оштећене утврђено да је ћерка превела текст поруке окривљеног, који је био написан на ... језику, а коју је пратила фотографија ножа, те да није било спорно да је било реч о чланку који је описивао породично насиље, па радње окривљеног немају обележја ни једног кривичног дела, а поготово не кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. У захтеву се наводи да у радњи окривљеног недостаје противправност, јер прослеђивање јавно објављене вести није противправно, радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде се не могу подвести под безобзирно „понашање“, јер његове радње нису предузете непосредно пред жртвом, а у изреци пресуде недостаје и последица овог кривичног дела – осећај угрожености код оштећене (у изреци је само наведено да је оштећена осећала страх).

Из чињеничног описа садржаног у изреци првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљени АА оглашен кривим да је у време и у месту ближе описаном у изреци те пресуде, при чему је способност да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима код окривљеног била смањења, али не у битној мери, безобзирним понашањем угрозио спокојство и душевно стање члана своје породице – своје бивше ванбрачне супруге, оштећене ББ, на тај начин што је оштећеној путем апликације „Месинџер“ послао поруке у којима су се налазили линкови за порно филмове, иако је оштећена обавестила окривљеног да јој не шаље поруке и што је оштећеној такође путем апликације „Месинџер“ послао фотографију ножа, због које фотографије је оштећена

осећала страх, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

Одредбом члана 194. став 1. КЗ прописано је да ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице, казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.

По налажењу Врховног касационог суда у радњама окривљеног АА описаним у изреци првостепене пресуде стичу се сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, јер слање порука путем апликације у којима се налазе линкови за порно филмове и фотографија ножа, представљају безобзирно, понашање окривљеног, којим је угрозио спокојство и душевно стање члана породице – бивше ванбрачне супруге, као и да је услед таквог понашања наступила последица тог кривичног дела у виду страха оштећене, након што јој је окривљени послао фотографију ножа, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у побијаним пресудама, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић